

Naar Huis.

Ik liep al zoo lang en ons dorpje
Het is nog, o, zoo ver.
Het daglicht ging verdwijnen;
Ik zie reeds de avondster.

Ik liep al zoo lang en 'k ben moede
En droef klaagt 't windgesuis.
Ik voel me zoo verlaten
En... wanneer ben ik thuis?

Maar... 'k zie straks 't lamplicht schijnen
Door Moeders vensterruit.
En Moe staat op den drempel;
Ze wacht me en kijkt naar me uit.

Daar binnen, in licht en in warmte,
Heeft Moe mijn maal bereid.
En buiten blijft het duister
Met angst en eenzaamheid.

En na het avondeten
Als 't, o, zoo gezellig is, thuis,
Leest Moeder mij voor uit den Bijbel
Van 't groote Vaderhuis.

Daar zullen zeker komen,
Door angst en duisternis,
Die hoorden de stem van den Heiland,
Die enkel liefde is.

Hij ziet hun angstig dwalen
En zendt hun Zijn licht in den nacht,
Opdat zij zouden weten,
Dat Jezus thuis hen wacht.

P. KEUNING.